

POST – JAARVERSLAG 2024

1. ALGEMENE GEGEVENS

Rechtspersoon

Statutaire naam: Stichting Platform POST

Rechtsvorm: Stichting

Vestigingsplaats: Gemeente Nijmegen

Adres: Van Oldebarneveltstraat 63A, 6512AT Nijmegen

Domeinnaam: www.platformpost.nl

Dossiernummer KvK: 41058794

Doelstelling Stichting

De stichting heeft als doel om kunstenaars een podium te bieden en met hen actuele ontwikkelingen in de maatschappij en in het hedendaagse kunstenveld te onderzoeken en te bevragen. Dit gebeurt door publieksgerichte presentaties (tentoonstellingen) te organiseren, relevante randprogramma's te ontwikkelen en projecten met diverse stakeholders (onderwijs, maatschappelijke organisaties, bedrijfsleven) te realiseren.

De stichting is overtuigd van de meerwaarde die kunst en kunstenaars toe kunnen voegen aan het maatschappelijk debat en draagt hieraan actief bij door het werk van beeldend kunstenaars onder de aandacht te brengen bij een zo divers mogelijk publiek. Zo stimuleert de stichting de hedendaagse beeldende kunst in de ruimste zin des woord en bevordert zij het kunstklimaat van Nijmegen en de stedelijke regio door makers en organisaties op regionaal, landelijk en internationaal niveau met elkaar te verbinden, en het verrichten van al wat hiermee verband houdt of daartoe bevorderlijk kan

zijn. Tot dit doel behoort niet het doen van uitkeringen aan de oprichter of aan hen die deel uitmaken van de organen van de stichting.

Samenstelling bestuur

Pien Houthoff

Titel: Voorzitter

Infunctietreding: 30.04.2022

Termijn: 1e termijn

Tim Rouschop

Titel: Penningmeester

Infunctietreding: 31.01.2024

Termijn: 1e termijn

Harm Hofmans

Titel: Algemeen bestuurslid

Infunctietreding: 05-07-2022

Termijn: 1e termijn

Susanne Figner

Titel: Algemeen bestuurslid

Infunctietreding: 15-01-2024

Termijn: 1e termijn

Rooster van aftreden

Alle huidige bestuursleden zitten momenteel nog in hun eerste termijn als bestuurslid. Deze kunnen worden verlengd tot maximaal een tweede termijn of deze kunnen na verloop van de eerste termijn worden beëindigd.

Organisatie

Lieke Wouters, Co-directeur & curator

Youri Appelo, Co-directeur & curator

Fenne Saedt, Curator

Vera van Nuenen, Coördinator PR

Neeltje Rijpkema, Coördinator productie

Martine van Lubeek, Curator Publiek Programma

Kai Udemä, Ontwerper

Amber Verstegen, Educatie

Kameron Brnja, Office manager

Hannah van der Schaaf, Opbouw Nijmegen

Lucas van der Sloot, Opbouw Arnhem

Vrijwilligers:

Saghar Afzalnia, Arif Aksit, Lorena Battistella, Petra Boevé, Kameron Brnja, Lina van Bussel, Niki Christoforidou, Lizzy Dogterom, Nesrin Dumanli, Hanna Ferrari, Romane Fleury, Silke Gosselink, Letecia Grotens, Mila Hrechyna, Sarah Huttner, Thea Jansen, Merel Janssen, Nikita Kingma, Max Kortmann, Fleur van Laar, Niek Marsman, Flynn van Marwijk, Evelina Mullalli, Afrodita Naydenova, Jiwoo Park, Alexia-Diana Radu, Arya Rambod, Lucas Schokker, Lianne Yuanzhu Smit, Æon Teunissen, Riikka Toropainen, Viktoria Tsentner.

Over POST

POST is al meer dan 30 jaar dé plek in Gelderland om in aanraking te komen met actuele en kritische kunst. Vanuit urgente verhalen en actuele maatschappelijke thema's ontwikkelt POST tentoonstellingen en activiteiten waar engagement, experiment en uitwisseling centraal staan. Deze zijn toegankelijk voor een uiteenlopend publiek dat zich interesseert in kunst, cultuur en maatschappelijke ontwikkelingen. Opgericht in de universiteitsstad Nijmegen en sinds 2019 verbonden aan de kunstacademiestad Arnhem functioneert POST als een interlokaal platform waar theorie en praktijk samenkomen.

Nijmegen over ons schrijft: “*POST laat de toekomst van de beeldende kunst zien en daarmee wellicht de toekomst van de maatschappij.*”

POST werkt met kunstenaars die de kracht van verbeelding en poëzie inzetten om complexe vraagstukken tastbaar te maken. Onze overtuiging is dat kunst zich onderscheidt van andere vakgebieden, door haar unieke kracht om vanuit fictie de realiteit te verhelderen of via speculatie alternatieve toekomstscenario's te visualiseren. POST ontwikkelt tentoonstellingen, educatieve programma's en andere activiteiten om het publiek te betrekken bij kunst. Door te reflecteren op het verleden, vragen te stellen over het heden en radicale vooruitzichten te presenteren stimuleren wij het publiek om een eigen visie te formuleren, kritisch na te denken en met een nieuwe blik naar de samenleving te kijken.

POST verbindt en stimuleert de ontwikkeling van opkomende en gevestigde kunstenaars, curatoren en schrijvers. POST is zo een springplank in de regio en landingsbasis voor kunstenaars buiten de regio, zowel nationaal als internationaal. In samenwerking met verschillende culturele organisaties en podia in de stedelijke 025-regio (Arnhem & Nijmegen) wil POST het regionale en (inter)nationale gesprek over kunst en cultuur inhoudelijk aanjagen. Daarmee verbinden we lokale makers aan het (inter)nationale discours en laten actuele trends uit dat discours landen in de regio. POST presenteert actuele kunst die reageert op globale machtsverhoudingen op sociaal, politiek, ecologisch en technologisch vlak. Vanuit ons eigen engagement, onze eigen emancipatoire geschiedenis en de links en progressief georiënteerde steden die onze thuisbasis zijn, programmeren wij kunst die ons meer leert over de vraagstukken van deze tijd. Kunstwerken die vanuit onderzoek, experiment en innovatieve presentaties het publiek pluriforme, verrassende en radicale perspectieven laten zien. Of, zoals de Gemeente

2. ACTIVITEITENVERSLAG 2024

2.1 Inleiding

In totaal organiseerde POST in 2024 zes tentoonstellingen, één tentoonstelling bij een festival, tien publieke programma's en werkten wij samen met meer dan twaalf partijen. Deze activiteiten werden vergezeld door een actief educatief programma waarbij wij meer dan 500 scholieren en studenten hebben bereikt. Ook ontving POST regelmatig aandacht in de landelijke en internationale pers voor ons programma. Als kers op de taart ontvingen wij in 2024 het nieuws dat wij kunnen rekenen op vierjarige ondersteuning van het Mondriaan Fonds (in de regeling Kunstpodia Basis), Gemeente Arnhem en Gemeente Nijmegen.

In 2024 hebben wij tentoonstellingen en publieksprogramma's gerealiseerd in onze drie programmalijnen: Practices, Structures en Beings. Vanwege de nieuwe beleidsperiode hebben wij besloten om deze programmalijnen in 2024 te laten aflopen, om zo ruimte te maken voor de nieuwe programmalijnen Glocalities, States of Violence en Technocene. Het realiseren van ons programma in 2024 was eveneens mogelijk dankzij genereuze steun van diezelfde partners en andere incidentele subsidies zoals van het Stimuleringsfonds Creatieve Industrie.

2024 kenmerkt zich door het vertrek van onze locatie in Arnhem aan de Driekoningenstraat, en de intrek in onze nieuwe locatie aan de Weverstraat 40 (voormalige Collectie de Groen).

Ook stond zelfreflectie centraal in 2024, mede door de afronding van het onderzoek *Strategies for the Future* van Nathalie Hartjes. Dit onderzoek richtte zich op de vraag hoe POST door kan groeien naar een duurzame middelgrote instelling. Gedurende het jaar was het team van POST

regelmatig met de onderzoeker in gesprek en vonden er voor het onderzoek rondetafelgesprekken plaats over de kansen en risico's van het (regionale) veld.

POST heeft een aantal cruciale stappen gezet om een professioneel, duurzaam en veerkrachtig platform te worden. Eén van die stappen was het hanteren entreprijs voor tentoonstellingen. Deze fundamentele wijziging is voortgekomen uit het leertraject Creative Funding van voordekunst waar co-directeur Lieke Wouters zich in 2023 bij heeft aangesloten.

2024 was voor POST een bewogen jaar, met veel leuke maar ook pijnlijke gebeurtenissen. Het overlijden van Angela Theunissen, die zich meer dan 20 jaar voor onze stichting heeft ingezet, raakt ons nog tot vandaag de dag diep. Ook in deze formele verslaglegging willen wij haar uit het diepste van ons hart bedanken voor al haar inzet en betrokkenheid. Ze wordt gemist.

In 2024 waren er in het team wisselingen van de wacht. Wij hebben afscheid moeten nemen van Mirthe Scheifes (PR) en Niek Steenhuis (Productie/Vrijwilligerscoördinatie). Vera van Nuenen (PR & Fondsenwerving) en Neeltje Rijpkema (Productie) werden verwelkomd in het team. Ook heeft Kameron Brnja de vrijwilligerscoördinatie overgenomen, die zij al met Niek Steenhuis samen deed. Zij heeft bovendien een uitbreiding van haar functie gekregen, onder de titel office manager.

In aanloop van de subsidieaanvragen voor het Mondriaan Fonds, Gemeente Arnhem en de Gemeente Nijmegen in 2024 hebben wij kritisch gekeken naar onze positie ten opzichte van de codes, en noodzakelijke veranderingen doorgevoerd. Met name in het kader van de Governance

Code zijn er in 2024 een aantal bestuursleden uitgetreden en hebben wij in 2024 twee nieuwe bestuursleden verwelkomd. Dit zijn Tim Rouschop en Susanne Figner.

Betreft de Code Diversiteit en Inclusie en de Fair Practice Code blijven wij verbeterpunten signaleren. Momenteel zijn we bezig om een stappenplan te formuleren om verbeteringen door te voeren.

POST heeft een succesvol en bewogen jaar achter de rug. Wij kijken vol enthousiasme vooruit, naar een jaar waarin wij onszelf (nog) meer kunnen bewijzen en verder kunnen werken aan de langetermijnambities die wij onszelf gesteld hebben.

2.2 Tentoonstellingen en publieke programma's

Plague

Puck Verkade

27.01 — 28.04.24

POST ARNHEM

POST was vereerd om als eerste het werk *Plague* van Puck Verkade in Nederland te mogen presenteren. In de artistiek praktijk van Verkade staan bewegend beeld, installaties en tekeningen centraal. Met humor en een uitgesproken voorliefde voor het absurde vertelt ze via haar video's en tekeningen verhalen vanuit unheimliche perspectieven waarin

archetypische personages worden ingezet om op openhartige wijze de tegenstrijdigheden in het menselijk gedrag bloot te leggen. Puck Verkade exposeerde eerder bij POST in de tentoonstelling *On the Line of the Equator* in 2019.

Plague is een multimedia-installatie met als kern een éénkanaalsvideo, omringd door sculpturen en schilderijen. De video wordt verteld vanuit het perspectief van een gefrustreerde huisvlieg die fantaseert over de uitroeiing van de mensheid. Gevangen in een koortsdroom van huiselijkheid, ontvouwen allerlei absurdistische parallellen tussen ecologische en psychologische ondergang/inzinking wanneer Housefly Housewife ontmoet.

Een belangrijke inspiratiebron van Verkade bij het werken aan *Plague* was het concept van 'solastalgia'; een sociologische term die is bedacht door milieufilosoof Glenn Albrecht. Het beschrijft een vorm van mentale of existentiële onrust die wordt veroorzaakt door klimaatcrisis en de veranderingen die dit teweegbrengt in onze gedeelde habitat. In *Plague* ontvouwt solastalgia zich op verschillende niveaus, waarbij de aarde, het huis en de persoonlijke psyche worden vergeleken als onderling verbonden leefgebieden waar lijden centraal staat. Door de aarde te beschadigen, beschadigen we onszelf, en dus is er naast de huidige dramatische ecologische ondergang ook een dreigende collectieve psychologische inzinking. Meestal wordt de huisvlieg beschouwd als ongedierte, als een invasieve soort die onze huizen teistert, maar vergeleken met de melodramatische huisvrouw, is de huisvlieg hier echter zeer uitgesproken. Verkade wilde het verhaal vertellen vanuit het perspectief van de huisvlieg, als boodschapper tussen binnen- en buitenwereld, die de grenzen van de psyche van de huisvrouw doorbreekt.

Plague werd mede in opdracht van DordtYart / Mondriaan Fonds gemaakt en is aangekocht door de Zabłudowicz Collection. Het is in beheer van de

Fondazione Sandretto Re Rebaudengo, Servais Family Collection, EKARD collectie en Blue Knowledge Art Collection. Puck Verkade wordt gerepresenteerd door galerie Dürst Britt & Mayhew uit Den Haag.

Artist Talk Plague

15.04.2024

ArtEZ University of the Arts

Op maandagavond 15 april organiseerde POST in samenwerking met ArtEZ een artist talk met kunstenaar Puck Verkade. Tijdens de artist talk wijdt de kunstenaar uit over de totstandkoming van het werk *Plague*, haar fascinatie voor het absurde en haar eerder ontwikkelde personages.

In de artistieke praktijk van Verkade staan bewegend beeld, installatie en tekeningen centraal. Met humor en een uitgesproken voorliefde voor het absurde vertelt ze via haar video's en tekeningen verhalen vanuit unheimliche perspectieven waarin archetypische personages ingezet worden om op openhartige wijze de tegenstrijdigheden in het menselijk gedrag bloot te leggen. Haar snelle montage in handgemaakte stopmotion, lo-fi animatie, green screen en direct-to-camera-performance geven het gevoel van een bewegende collage; een combinatie van gelaagde beelden en geluiden, gecomponeerd tot een cartooneske realiteit waarin alles mogelijk is.

Haar werk was eerder al te zien op verschillende internationale locaties, zoals de 16e Biennale de Lyon: Manifesto Of Fragility, Artissima Art Fair in Turijn, Wroclaw Contemporary Museum in Polen, Kunstmuseum Den Haag, LISTE Art Fair en Kunstmuseum Gegenwart in Basel. Binnenkort is haar werk te zien tijdens onder meer de 8e Yokohama Triennale in Japan en de Biennial of The Possible Image in België.

Lezingenavond Plague

25.04.2024

Op 25 april organiseerde Platform POST een verdiepende avond met de naam ECHO bij de tentoonstelling *Plague*. Tijdens deze lezingenavond schenen Dick Zijp, Max van Loon en Wouter van Eck hun licht op de thematiek van de tentoonstelling: de psychologische complexiteit van de klimaatcrisis. Hoe kunnen we omgaan met gevoelens van stress, angst en hypocrisie? Wat kunnen we als mensen leren van onze niet-menselijke aardse medebewoners? En hoe kunnen storytelling en humor hulp bieden bij het bevatten van het onvatbare?

Dick Zijp (NL, 1988)

Dick Zijp is humoronderzoeker en cultuurwetenschapper. Hij studeerde Theaterwetenschap, Filosofie en Kunstwetenschappen aan de Universiteit van Amsterdam en schreef een proefschrift over de politiek-esthetische werking van humor in het Nederlandse cabaret. Hij werkt momenteel als Universitair Docent binnen het departement Media- en Cultuurwetenschappen aan de Universiteit Utrecht en is daarnaast freelance schrijver en cabaretcriticus voor *De Groene Amsterdammer*.

Max van Loon (NL, 1999)

Max van Loon is een performancekunstenaar. In diens werk vervaagt de lijn tussen theater en kunst. Hen gebruikt aspecten van die kunstvormen om de spanning tussen entertainment en kunst te onderzoeken en zet dit in om op speelse manier te bevragen hoe kunst wordt geconsumeerd. Met archetypische kostuums, een vorm die zich ergens tussen klucht en hoorspel bevindt en luchtige teksten over zware thema's, stelt Van Loon de problemen van de huidige tijd aan de kaak. Hen heeft geëxposeerd bij o.a. Zeeuws Museum, Kunstpodium T, RUIS en POPOP art en speelt binnenkort op locatietheaterfestival Vuurool.

Wouter van Eck (NL, 1965)

Wouter van Eck was docent aan de Universiteit van Nijmegen voordat hij als campagneleider Landbouw en Voedsel bij Milieudefensie in Amsterdam ging werken. Als voedselbospionier pleit hij voor samenwerking met de vele niet-menselijke bewoners van het bos. Vanaf 2009 heeft Wouter het voedselbos Ketelbroek (2,42 ha) ontworpen en aangelegd, vooralsnog het grootste en meest diverse voedselbos van Nederland. Wouter volgde in Engeland de cursus Advanced Forest Gardening bij de Agroforestry Research Trust. Hij geeft sinds 2012 lezingen, presentaties en cursussen over voedselbossen, onder meer als gastdocent bij de vakgroep Farming Systems Ecology van de WUR.

Close Encounters

Katarina Petrović

12.03 — 24.03.24

INSCIENCE FILM FESTIVAL NIJMEGEN

Lange tijd dachten we dat taalbegrip de mens van de computer onderscheidde. Maar met de opkomst van geavanceerde AI's (kunstmatige intelligenties) als ChatGPT, lijken computers meer en meer als mensen te spreken.

Eén van de kenmerken van menselijke taal is de mogelijkheid om tekst te 'ontkennen' of 'om te keren' ('to negate' in het Engels): iets van waar naar onwaar te vertalen. Ontkenning is essentieel voor logisch denken, maar ook om ironie of abstracte begrippen als 'niets' te snappen.

The End of Individuals is een installatie van Katarina Petrović waarin zij een AI (kunstmatige intelligentie) uitdaagt om het wereldberoemde *On the Origin of Species* (1859) van Charles Darwin negatief te vertalen. Oftewel: om de evolutietheorie van Darwin een tegenovergestelde betekenis te geven van hoe we die kennen. De installatie is een artistiek taalexperiment waarin wordt gekeken in hoeverre een computer menselijke taal kan begrijpen.

Op de schermen zien we de speciaal gemaakte software aan het werk. Het verbeeldt de relatie tussen woorden en zinnen in een vertakt patroon – zoals ook de evolutietheorie van Darwin te visualiseren is: een patroon waarin alle soorten terug te leiden zijn naar één gemeenschappelijke voorouder.

The End of Individuals laat de onontgonnen kant van AI zien: kan een machine leren ontkennen, creatief 'denken' en poëzie schrijven?

Deze tentoonstelling was een samenwerking tussen InScience Film Festival en Platform POST onder de noemer *Close Encounters*: een expositieruimte waar kunst en wetenschap elkaar ontmoeten. Deze editie is mede mogelijk gemaakt door het Stimuleringsfonds Creatieve Industrie.

Symbiosis Series

Isabel Cavenecia & Shani Leseman

23.03 — 09.06.24

POST NIJMEGEN

Welke onzichtbare werelden liggen in ons onderbewustzijn verscholen?

De kunstwerken van Isabel Cavenecia en Shani Leseman ontstaan vanuit dat wat er innerlijk in hen omgaat. Beide kunstenaars werken veelal intuïtief, om iedere vorm van voorbedachte ideeën uit de weg te gaan. Dat uit zich vaak in schilderijen van acryl en olieverf, keramische sculpturen en tekeningen van softpastel. Kunstwerken vol symboliek, waarin handen, boten, spiegels of deuren en figuren je leiden naar andere werkelijkheden. Zoals parallelle werelden, het hiernamaals maar ook werelden die door de onze heen lopen; de wereld van je dromen, geesten, dingen die je niet fysiek in onze wereld ziet.

Cavenecia en Leseman zijn geïnteresseerd in het spirituele: dat wat niet altijd concreet of met zintuigen waar te nemen is, maar wat je wel kunt ervaren. Van kaartleggers die de toekomst voorspellen tot talismannen met magische krachten. Maar ook het sjamanisme, magie, buitenlichamelijke ervaringen en astraal reizen (het reizen naar parallelle universums) beïnvloeden hun kunstpraktijk.

Bij POST werkten de kunstenaars samen aan een installatie waar onder andere reflecties, schaduwen en deuren te zien zijn. Het zijn uiteenlopende verbeeldingen van portalen naar voor ons onzichtbare werelden. Cavenecia en Leseman laten zien dat deze onzichtbare werelden naast elkaar kunnen bestaan en wekken met hun installatie de suggestie dat reizen tussen die verschillende realiteiten mogelijk is.

De naam *Symbiosis Series* is ontleend aan het fenomeen symbiose: het langdurig en in harmonie samenleven van twee of meer organismen van verschillende soorten, waarbij het samenleven op zich gunstig of zelfs noodzakelijk is. Binnen deze reeks tentoonstellingen worden kunstenaars gestimuleerd om de dialoog met elkaar aan te gaan, vergelijkbaar met het natuurlijke proces van symbiose. Het gaat om een interactie waarbij uitwisseling en samenwerking mogelijk zijn en waarbij de individuele praktijken worden hervormd. Het staat de kunstenaars vrij om te experimenteren, onderzoek te doen en hun modus operandi te veranderen. Het is een gezamenlijk proces waar kunstenaars die elkaar voorheen niet kenden ideeën of werkmethoden met elkaar uitwisselen en krachten bundelen.

Lezingenavond Symbiosis Series

06.06.2024

Op donderdag 6 juni organiseerde Platform POST een verdiepende avond met de naam ECHO. Tijdens deze avond schijnen mensen uit verschillende werkvelden hun licht op de tentoonstelling Symbiosis Series, waarin de Isabel Cavenecia en Shani Leseman portalen openen naar parallelle werelden door het gebruik van intuïtie, het lichaam en het spirituele.

De sprekers van dit programma delen elk twintig minuten hun gedachten over de rol en het belang van intuïtie binnen hun eigen contexten en reiken daarmee een mozaïek aan perspectieven aan. Zo zal Ulrike Scholtes vanuit haar specialisatie in lichamelijke kennis en artistiek onderzoek je meenemen in een schrijfoefening waarin verschillende vormen van intuïtie worden aangestipt, laat kunstenaar Olivia D'Cruz een film zien over wichelroedlopen en waterhekserij en neemt Ingrid Kloosterman je mee in diverse wetenschappelijke experimenten uit de geschiedenis van de parapsychologie.

Ulrike Scholte (DE, 1986)

Ulrike Scholtes werkt op het snijvlak van kunst, lichaamsgerichte methoden en (sociale) wetenschap. Ze is gespecialiseerd in lichamelijk bewustzijn, lichamelijke kennis, belichaamde methoden en artistiek onderzoek. Met haar achtergrond in kunst, antropologie en lichaamsgerichte methoden geeft ze les in lichamelijk bewustzijn als onderzoeksvaardigheid. Als docent/onderzoeker werkt Ulrike voor

onderzoekscentrum What Art Knows, iArts en de Master Theater (Zuyd), de Universiteit van Amsterdam en MERIAN.

Olivia D'Cruz (IN, 1996)

Olivia D'Cruz is een kunstenaar uit Goa, India, momenteel woonachtig in Amsterdam. Hen gebruikt tekenen, animatie, beeldhouwkunst en film als gereedschappen om griezelige ontmoetingen tussen landschappen, mensen en andere dieren vast te leggen. Hen is geïnteresseerd in de structuren die deze ontmoetingen (on)mogelijk maken, en bevragen deze vanuit een dekoloniaal perspectief. Momenteel neemt D'Cruz deel aan het Planetary Poetics Masterprogramma van het Sandberg Instituut en werkt hen aan een project over de mangrove als plaats van vertering en weerstand.

Ingrid Kloosterman (NL, 1983)

Ingrid Kloosterman is gepromoveerd in de geschiedenis en filosofie van de sociale wetenschappen en schreef een boek over de geschiedenis van de parapsychologie in Nederland. Parapsychologen doen al sinds het einde van de 19e eeuw wetenschappelijk onderzoek naar paranormale verschijnselen – zoals telepathie en communicatie met overledenen. Kloosterman is geïntrigeerd door de steeds veranderende perspectieven op de constructie van wetenschappelijke waarheden en spreekt regelmatig over verschillende parapsychologische experimenten die door de geschiedenis heen zijn uitgevoerd.

Cabinets of Presence

Mario Sergio Alvarez

18.05 — 28.07.24

POST ARNHEM

Geïnspireerd door zijn persoonlijke ervaringen als migrant uit een dictatoriaal postsocialistisch land overstijgt het werk van Mario Sergio Alvarez biografische verhalen om universele thema's als solidariteit, herinnering, identiteit en migratie bespreekbaar te maken. *Cabinets of Presence* is een solotentoonstelling van Mario Sergio Alvarez waarin deze thema's centraal staan en de kunstenaar zich afvraagt: wat maakt ons tot wie we zijn?

Alvarez opereert vanuit de gedachte dat alle kunst inherent politiek is. De kunstenaar wijst ons erop dat wij leven in een tijdperk van simulatie, waarbij wij voortdurend alternatieve realiteiten voorgeschoteld krijgen. Daarom bekritiseert hij in zijn werk de strategieën die machthebbers toepassen om ons realiteitsbesef te manipuleren. Mede door zijn persoonlijke ervaringen staat Alvarez in zijn werk stil bij hoe de manipulatie van begrippen als 'identiteit', 'thuis', 'geschiedenis' ten grondslag liggen aan een (re)constructie van de realiteit.

Mario Sergio Alvarez (1993, CU)

Mario Sergio Alvarez is een multidisciplinair kunstenaar en woont en werkt in Nijmegen. In zijn praktijk onderzoekt hij de wisselwerking tussen omgeving, cultuur en identiteit aan de hand van fotografie, installaties, schilderijen, films en publieke interventies. In het verleden exposeerde hij onder meer bij Buitenplaats Doornburgh / Bijbels Museum (Maarssen), RUIS (Nijmegen) Van Nellefabriek (Rotterdam), Biënnale van Lyon (Lyon) en bij verscheidene kunstorganisaties in Cuba waaronder de Biënnale van Havana en Gallery Arte Sano. Ook ontving hij in 2023 een startstipendium van het Mondriaan Fonds. Zijn werk is opgenomen in de collectie van het Fenix Museum (Rotterdam).

Tactics for Togetherness

PLATFORM BK

29.05.24

POST ARNHEM

Problemen met het vinden van huisvesting, zelfstandig ondernemerschap, verblijfsvergunningen, bureaucratie en het vinden van adequate financiering; het is een greep aan problemen die de meeste kunstenaars in Nederland raken. Precariteit, hoewel altijd aanwezig in het kunstenaarsbestaan, is de afgelopen jaren voor veel kunstenaars gestegen. De afgelopen jaren is Nederland een minder gastvrij land voor kunstenaars aan het worden, en dit geldt nog meer voor internationale kunstenaars gezien hun ervaring van isolement tijdens de corona pandemie en met het veranderende politieke klimaat. Om deze precariteit het hoofd te bieden, hebben de afgelopen jaren verschillende zelf geïnitieerde netwerken zich opgetuigd als platforms voor (het delen van) kennis en solidariteit. Via toolkits, documenten van geruchten, kennisdeling en bijeenkomsten om over deze gemeenschappelijke strijd te spreken, willen deze initiatieven Nederlandstalige en niet-Nederlandstalige kunstenaars die studeren, wonen en/of werken in Nederland ondersteunen en emanciperen.

Met *Tactics for Togetherness* brachten Platform BK en POST deze netwerken en initiatieven samen om hun ervaringen te bespreken met dergelijke ondersteunende netwerken. Dit evenement bestond uit een lezing, paneldiscussie en workshop. Tijdens het evenement zal de focus liggen op het onderhouden en verbinden van deze 'support systems', de kennis te versterken van degenen die dit het meest nodig hebben, ontbrekende kennis (voor deze doelgroep) aanstippen en al bestaande hulpmiddelen en bronnen verzamelen. Het panelgesprek werd gemodereerd door Lena Longfey.

Met bijdragen van:

- Margarita Osipian, mede-initiatiefnemer van (DIWAN Arts and Dialogue, en onafhankelijk curator, onderzoeker en cultureel organisator gevestigd in Amsterdam)
- Mutual Support Platform (vertegenwoordigd door M.C Julie Yu, Nguyễn Ngọc Tú Dung)
- Solidarity Platform (Lila Bullen-Smith en Francisca Khamis Giacoman)
- Not Just a Collective

Make Pale-zines Binders, Keepers

13.06.24

**Workshop: Binders, Keepers make Pale-zines
POST ARNHEM**

Op 13 juni 2024 verwelkomde Platform POST onafhankelijk boekbindcollectief Binders, Keepers voor de workshop *Binders, Keepers make Pale-zines*. In deze workshop maken deelnemers elk een zine die reflecteert op thema's die in verband staan met de bezetting van de Palestijnse gebieden en het aanhoudende geweld dat Gaza wordt aangedaan.

De workshop is ontstaan vanuit de urgente behoefte om een ruimte te creëren voor gesprek en discussie over de status van Palestina en haar inwoners in een land dat de staat Palestina niet erkent:

“In de afgelopen maanden zijn wij van Binders, Keepers geschokt door de beelden die we online hebben gezien van de terreur en vernietiging, het geweld en de hongersnood in Palestina. De collectieve bestraffing die wordt opgelegd zonder veel aandacht voor de levens van Palestijnen. In deze steeds wanhopiger wordende situatie voelden we de urgentie om een ruimte te creëren waar mensen samen kunnen komen en kunnen discussiëren/woorden/kunst kunnen geven aan de gevoelens die wij als toeschouwers misschien ervaren; een ruimte voor solidariteit met Palestina.”

Na een korte introductie over Palestijnse kunst en boekbinden werden deelnemers uitgenodigd om hun eigen zine of kunstwerk te maken over

thema's die voor hen relevant zijn; Palestijnse helden, martelaren, kunst, geschiedenis en gevoelens van machteloosheid.

Binders, Keepers is een onafhankelijk boekbindcollectief dat vanaf 2021 tweewekelijks workshops organiseert, gewoonlijk op ArtEZ in Arnhem. Hun motto is: you bind it, you keep it. Tijdens hun workshops laten ze zien dat boekbinden een leuke, nuttige vaardigheid is die iedereen aan kan leren.

Ever Ending

Penelope Cain, Mel Chan, Sonia Kazovsky, Mariana Marangoni

29.06 — 29.09.24

POST NIJMEGEN

Het einde van de wereld wordt vaak verbeeld als een verlaten, grauwe stad met vervallen gebouwen waar het onkruid de brokstukken overneemt en tussen de scheuren in het asfalt groeit. Het is een apocalyps zoals we ze ook vaak in films zien, een fictief scenario waarin een bijna esthetisch einde van de wereld wordt geschetst. Hoe realistisch is dit beeld? Kunnen we de huidige staat van de wereld zien als een apocalyps?

In een wereld van klimaatrampen, pandemieën en oorlogen ziet *Ever Ending* het einde ervan niet als een enkelvoudige of lineaire gebeurtenis. Welke werelden worden verdrongen als we enkel de Hollywood-variant van de apocalyps vertellen? Wat komt er aan het licht als we gebeurtenissen uit de geschiedenis in de context van de apocalyps plaatsen?

In de tentoonstelling werden werken samengebracht die een caleidoscoop aan eindes tonen. Zonder doemscenario's te willen schetsen kijken ze

verder dan het dominante narratief van de apocalyps. Dwalend door ruïnes wordt de kwetsbare balans tussen dystopie en utopie verkend en krijgen vergeten werelden het woord.

Penelope Cain (AU/NL)

In haar praktijk vertelt Penelope Cain verhalen over land en water. Het zijn verhalen over de laatste fase van het Antropoceen en de periode daarna, over bezette en gekoloniseerde landen die worden ontgonnen en getransformeerd en over meer-dan-menselijke toekomstige fabels en mythes. Met een achtergrond in de biologische wetenschappen richt Penelope zich op de verbinding tussen wetenschappelijke kennis en verborgen verhalen. Ze werkt met verschillende media en kennisstromen; met wetenschappers, datasets, mensen, residuen van landschappen en

het land zelf om deze verhalen uit het heden en de nabije toekomst in kaart te brengen. Recentelijk ondernam ze een be kroonde S+T+ARTS onderzoeksresidency, Den Haag (2022), exposeerde ze in Re/Wild, Maxxi Rome, samengesteld door Manuel Cirauqui, en in de SACO Biennale, Chili (2023).

Mel Chan (HK/NL)

Geboren in een voormalige kolonie (Hong Kong) van het Britse Rijk maakte Mel Chan de paradigmaverschuiving mee van neoliberalisme naar totalitarisme naar ecologische crisis. Voor haar is het einde van de wereld veel meer dan een metafoor, het is juist een pijnlijk feit dat we moeten omarmen. Het artistieke onderzoek van Mel Chan traceert de ingewikkelde relaties tussen onze dystopische situatie en de erfenis van het (neo-)kolonialisme. Haar artistieke praktijk omvat participatieve performances, hypnotherapie, storytelling, schilderen en video's. Deze praktijk geeft mensen handvatten om om te gaan met de crisis, erkent de historische context en onderzoekt hoop in tijden van onzekerheid. De kunstenaar studeerde in 2019 af aan de Master Artistic Research aan de Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten Den Haag (KABK) en rondde de opleidingen Filosofie en Vergelijkende Literatuurwetenschappen af aan de Universiteit van Hong Kong. Ze heeft geëxposeerd en opgetreden in verschillende kunstruimtes, zoals in Den Haag (1646, The Grey Space in the Middle, Page Not Found), Rotterdam (Kunstinstituut Melly, V2_, Roodkapje), Amsterdam (De Balie, BigArt, Vrij Paleis), Leiden (ACPA Conference), Tilburg (Kaapstad Art In Public Space Festival) en Schotland (Hospitalfield).

Sonia Kazovsky (RU/IL/NL)

Sonia Kazovsky is een kunstenaar en onderzoeker, momenteel gevestigd in Amsterdam Zuidoost. Haar onderzoeksgedreven praktijk bestaat uit verschillende vormen die geworteld zijn in essayistisch denken en scriptschrijven. Als een manier om onderzoek buiten het geschreven

woord te laten plaatsvinden, heeft Sonia de afgelopen jaren performatieve installaties gemaakt die zich bezighouden met theatraliteit als vorm en concept. Het idee van het 'archief' staat centraal in haar praktijk, terwijl ze verschillende mechanismen van het vertellen van verhalen onderzoekt. De kunstenaar richt zich daarbij op de vraag hoe verhalen evolueren en transformeren in verschillende tijden en ruimtes, samen met hun veranderende politieke implicaties. Haar praktijk omvat ook pedagogisch werk met studenten, curatorische opdrachten en schrijven binnen en voor instellingen, waaronder de Rietveld Academie, het Sandberg Instituut en het Dutch Art Institute. Sonia behaalde haar BA cum laude aan de Gerrit Rietveld Academie in 2014 en voltooide haar MA aan het Dutch Art Institute in 2017. Haar werk is internationaal tentoongesteld in zelfgeorganiseerde projecten en institutionele settings zoals CCA Fabrica in Moskou, RU; Van Abbemuseum in Eindhoven, NL; Framer Framed in Amsterdam, NL; en ADAGP in Parijs, Frankrijk. In 2020 werd ze genomineerd voor de Artist Revelation Prize van ADAGP, Parijs, Frankrijk. Haar werk maakt deel uit van de Koninklijke Bibliotheek.

Mariana Marangoni (BR/VK)

Mariana Marangoni is een kunstenaar, onderzoeker en docent gevestigd in Londen. Via een breed scala aan media, zoals installaties, webgebaseerde experimenten en visuele poëzie, onderzoekt Mariana op kritische wijze de materialiteit van media en de esthetiek van digitaal verval. Recent werk is gericht op gevarieerde computationele modellen voor een steeds verder uitgeputte planeet. Ze is momenteel een PhD-student aan het Creative Computing Institute en docent aan de bachelor Fine Art: Computational Arts-programma aan het Camberwell College of Arts. Ze heeft onder meer lezingen gegeven en internationaal geëxposeerd in het Victoria and Albert Museum (VK), Rhizome.org, Ars Electronica (AT) en Transmediale (DE).

ECHO

05.09.2024

Op donderdag 5 september organiseerde POST een nieuwe editie van ECHO, een lezingenavond die dieper ingaat op de thematiek van de tentoonstelling *Ever Ending*. In deze tentoonstelling staat het idee van de apocalyps centraal. De kunstenaars verbeelden elk op hun eigen manier het einde van werelden die vaak worden vergeten.

Een belangrijke inspiratiebron van deze tentoonstelling is het boek *Apocalypsofie* van filosoof en schrijver Lisa Doeland. In dit boek neemt Doeland de lezer mee langs verschillende kapitalistische strategieën voor het redden van de wereld, zoals groene groei, recycling en circulaire economie om te laten zien dat deze net zozeer bijdragen aan het einde van de wereld. Door te stellen dat de apocalyps geen afstandelijk toekomstbeeld is, maar iets is dat zich op dit moment al ontvouwt, laat ze de urgentie voor échte systeemverandering zien.

Tijdens deze ECHO-avond zal Lisa Doeland verder uitweiden over haar boek in een lezing van 45 minuten, waarna Lieke Wouters, de curator van de tentoonstelling in gesprek gaat met Lisa over de apocalyps, systeemverandering en hoopvolle eindes.

PERFORMANCE LECTURE EVER ENDING MET MEL CHAN

26.09.2024

Op donderdag 26 september verwelkomen we Mel Chan voor een performance-lezing met muziek, hypnose, video en storytelling. De performance-lezing vertrekt vanuit het Bijbelse verhaal van Lot. Dit verhaal gaat over de vernietiging van een zondige stad door Gods engelen en het verlangen om terug te kijken. Hierdoor transformeert Lots vrouw uiteindelijk in een zoutpilaar. De kunstenaar vraagt zich af: wat was het

laatste wat Lots vrouw zag voordat ze in een zoutpilaar veranderde? En waarom was het beeld van massale vernietiging zo verleidelijk dat iemand haar leven zou riskeren om even te gluren?

Tijdens deze performance nodigt Chan je uit om jezelf te wanen in de voetstappen van Lots vrouw – een vrouwelijke figuur wiens naam werd ontnomen en wiens handelingsvermogen werd ontkend - om zo een narratief van verzet, moed en empathie in te beelden.

Mel Chan (HK/NL)

Geboren in een voormalige kolonie (Hong Kong) van het Britse Rijk maakte Mel Chan de paradigmaverschuiving mee van neoliberalisme naar totalitarisme naar ecologische crisis. Voor haar is het einde van de wereld veel meer dan een metafoor, het is juist een pijnlijk feit dat we moeten omarmen. Het artistieke onderzoek van Mel Chan traceert de ingewikkelde relaties tussen onze dystopische situatie en de erfenis van het (neo-)kolonialisme. Haar artistieke praktijk omvat participatieve performances, hypnotherapie, storytelling, schilderen en video's. Deze praktijk geeft mensen handvatten om om te gaan met de crisis, erkent de historische context en onderzoekt hoop in tijden van onzekerheid. De kunstenaar studeerde in 2019 af aan de Master Artistic Research aan de Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten Den Haag (KABK) en rondde de opleidingen Filosofie en Vergelijkende Literatuurwetenschappen af aan de Universiteit van Hong Kong. Ze heeft geëxposeerd en opgetreden in verschillende kunstuimtes, zoals in Den Haag (1646, The Grey Space in the Middle, Page Not Found), Rotterdam (Kunstinstituut Melly, V2_, Roodkapje), Amsterdam (De Balie, BigArt, Vrij Paleis), Leiden (ACPA Conference), Tilburg (Kaapstad Art In Public Space Festival) en Schotland (Hospitalfield).

Inventory of a rented house

Caz Egelie

21.09 — 15.12.24

POST ARNHEM

Vanuit een grote voorliefde voor theater en performance brak Caz Egelie in *Inventory of a rented house* met de traditionele vorm van een tentoonstelling. Door deze op te breken in aktes, zoals bij een theatervoorstelling, ontwikkelt Egelie een fluïde presentatie waar maandelijks, in combinatie met een performance programma, een verschuiving plaatsvindt.

Het werken met archiefmateriaal over specifieke plekken of personen ligt ten grondslag aan de performatieve kunstpraktijk van Egelie. In archieven

vindt de kunstenaar informatie die hen vervolgens inzet om nieuwe verhalen te vertellen.

Voordat POST zich vestigde in het Arnhemse pand aan de Driekoningenstraat fungeerde dit voormalige postkantoor als podium voor theater. Dat verleden wekt de nieuwsgierigheid van Egelie. Wat herinnert een gebouw zich? Hoe verandert de functie van een plek over de tijd heen?

In *Inventory of a rented house* zoekt Egelie naar verbanden tussen diens eigen oeuvre en gevonden informatie over de geschiedenis van het Posttheater, dat voorheen in het pand gevestigd was. Het resultaat van deze zoektocht toont Egelie op een podium waarin diens installaties en sculpturen onderdeel zijn van de scenografie en waar performers fungeren als de spelers van een toneelvoorstelling.

Caz Egelie (1994, NL)

Caz Egelie creëert installaties, performances, tweedimensionale werken en video's. In hun multidisciplinaire oeuvre wordt het visuele vocabulaire van de werken gecombineerd met hun conceptuele benadering en hang naar theater en performativiteit. Door te verwijzen naar de kunstgeschiedenis en haar kunstenaars en door ongebruikelijke manieren van productie en presentatie aan te nemen, speelt Caz een spel met echt en onecht, feit en fictie, reproductie en de handtekening van de kunstenaar.

Door deze categorisering te tarten, levert Caz institutionele kritiek vanuit de positie van de nar, wat resulteert in wat je een 'institutionele streek' zou kunnen noemen. Het werk van Caz was onder andere te zien in Lustwarande Tilburg, PINK Manchester, CENTRALE Brussel, Palais de

Tokyo in Parijs, Centraal Museum Utrecht, Siao-Long Cultural Park Tainan en Stedelijk Museum Amsterdam.

PERFORMANCE & ARTIST TALK

21.11.2024

Op donderdag 21 november vindt de performance *Seeking Solace* van kunstenaar Hildur Elísa Jónsdóttir plaats binnen de gelijknamige installatie van Egelie. Deze crossover van opera en performance onderzoekt het contrast tussen de werk- en privésfeer in de hedendaagse Westerse samenleving. In het professionele leven wordt verwacht dat men zakelijk, pragmatisch en prestatiegericht is. Vaak schuilt daar onzekerheid, gevoeligheid en een oplichterssyndroom achter. Met openhartige TikTok-video's en volksliederen als inspiratiebron, zijn de songteksten in *Seeking Solace* een poging dit schrille contrast te onthullen.

De afgelaste artist talk met Caz Egelie van 17 oktober is toegevoegd aan het programma van deze avond. Aansluitend op de performance *Seeking Solace* door kunstenaar Hildur Elísa Jónsdóttir, gaat programma maker Martine van Lubeek in gesprek met Egelie over diens kunstpraktijk.

Hildur Elísa Jónsdóttir (1993, IS)

Hildur Elísa is een IJslandse kunstenaar, muzikant en componist. Geïnspireerd door de alledaagse realiteit, vertelt Jónsdóttir verhalen en creëert ze meeslepende ervaringen. Ze zet relational aesthetics en institutionele kritiek in om normatieve narratieven te ontwrichten en bekritisieren, waarmee ze haar onderwerpen in een nieuw licht zet. Jónsdóttir plaatst deze narratieven in een artistieke context door het gebruik van performance, video, installatiekunst en muziek. Door deze 'normale', dagelijkse gebeurtenissen in onconventionele en absurde

scènes te plaatsen, daagt ze het begrip van een sterk geconstrueerde sociale realiteit uit en laat de bezoeker reflecteren op het vermogen om onze eigen realiteit te smeden – altijd terwijl ze de vragen 'waarom?' en 'wat als?' stelt.

Naast het maken van haar eigen werk is ze momenteel vicevoorzitter van Ung Nordisk Musik Iceland en heeft ze samen met kunstenaars Ástríður Jónsdóttir en Joe Keys Associate Gallery opgericht in Reykjavík, IJsland.

Soil Life

Christine Hvidt, masharu, Sanne Vaassen, Helen Weeres

12.10 — 15.12.24

POST NIJMEGEN

Stel je de bodem voor als een tapijtwerk van onderling verbonden wezens. Ze leven in lagen als klei, zand, turf, rotsen en andere aardse ingrediënten zoals water en lucht, vermengd met mycelium (schimmels), bacteriën, kleine wormachtige wezens en minuscule bodemorganismen. Deze levende bodem wordt nauwelijks opgemerkt door ons, we weten er niet veel van en we hebben er mogelijk geen emoties bij. Maar elk levend wezen op aarde is (in)direct afhankelijk van dit weefsel vol minuscule wonderen.

Soil Life is een langdurig, artistiek onderzoeksprogramma ontwikkeld door Platform DIS, dat boeren, kunstenaars, wetenschappers en andere levende wezens verbindt met dit aardse weefsel. Deze tentoonstelling deelde de titel en presenteerde een open essay over de grond. Het opent nieuwe manieren van leren, voelen, doen en regenereren door af te stemmen op de bodem en het bodemleven. Hier komen verschillende

stemmen en verbeeldingen samen om de cruciale rol van de bodem in onze ecosystemen te onderzoeken.

Christine Hvidt (DK/NL)

Christine Hvidt is een Deense multidisciplinaire kunstenaar gevestigd in Nederland en Denemarken met een brandend hart voor de eigenaardige levensvormen en 'vreemder-dan-menselijke' intelligenties die de aardse ecologieën bewonen. Christine herpositioneert de 'mens' binnen de rizomatische verwikkeling van de algehele levensgemeenschap en verkent de omstandigheden voor respectvolle, nederige en intieme verbindingen met de ruimtes waarin we ons bevinden, onze medebewoners en de complexe onderlinge afhankelijkheden van het leven. Deze verbindingen worden gemaakt door op belichaming- en technologie gebaseerde artistieke situaties en experimenten die zich situeren tussen poëzie, kunst, onderzoek, wetenschap, technologie, bioakoestiek, performance, audio(visueel)- en relationeel werk met ecosystemen en het leven daarin. Christine heeft een BA in Art and Technology (Aalborg University, DK) en een MA van de Artscience Interfaculty (Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten, Den Haag, NL).

Dr. masharu (RU/NL)

masharu (hen/hun) is een aardeter en een aardliefhebber, een oprichter van het Museum of Edible Earth. Het Museum of Edible Earth brengt een verzameling eetbare bodems van over de hele wereld samen. Het museum nodigt het publiek uit om hun kennis over voedsel en culturele tradities te herzien door creatief te denken. De projecten van masharu combineren wetenschappelijk onderzoek met een persoonlijke benadering en culturele praktijken.

In 2011 behaalde masharu een PhD in wiskunde en studeerde cum laude af aan de Fotoacademie Amsterdam. In 2013-2014 nam hen deel aan het artist-in-residence programma aan de Rijksakademie van Beeldende Kunsten in Amsterdam. In 2018 was masharu artist fellow aan het Netherlands Institute for Advanced Study in the Humanities and Social Sciences (NIAS-KNAW).

masharu's artistieke en wetenschappelijke werk is in meer dan 30 landen geëxposeerd, vertoond en gepubliceerd. Dit op locaties en evenementen als het Word Soil Museum in Wageningen, Ars Electronica Center in Linz, Modern Art Museum in Yerevan, African Artists' Foundation in Lagos, Spanish Cultural Centre in Guatemala City en het World Design Event in Eindhoven. Het werk van masharu wordt ondersteund door het Mondriaan Fonds.

Compost as Superfood is een project van masharu studio (Dr. masharu, Sil Zeigarnik en anderen). Het wordt ondersteund door Bodemleven (programma geïnitieerd door Platform DIS en Stichting Bodemzicht), European Media Art Platform, Ars Electronica en Stimuleringsfonds Creatieve Industrie.

Sanne Vaassen (NL)

Sanne Vaassen onderzoekt in haar artistieke werk de vloeiende transitie van materie en fenomenen, zoals de cyclus van water, de transformatie van bomen gedurende de seizoenen en de evolutie van taal. Centrale thema's in haar uiteenlopende werken zijn dus tijd en veranderingsprocessen. Vaassen's werk heeft daarmee raakvlakken met andere disciplines zoals ecologie, geografie, geschiedenis en antropologie. Haar werk was eerder te zien in verschillende groeps- en solotentoonstellingen in binnen- en buitenland, waaronder het Bonnefantenmuseum (Maastricht), SALTS (Basel), Unit 1 Gallery (Londen) en 601Artspace (New York). Ze was ook resident aan de Jan Van Eyck Academie in 2014-2015.

Helen Weeres (NL)

Helen Weeres (hen/hun) heeft een achtergrond in poëzie, Literary & Cultural Analysis en Gender & Sexuality Studies. Helen heeft een fascinatie voor (vergeten) folklore, heidense tradities en het kantelen van het antropocentrisme. Haar werk als maker varieert van poëzie

(performances) tot het ontwerpen van rituelen en de instrumenten die nodig zijn om deze uit te voeren. Deze rituelen nodigen deelnemers uit om na te denken over hun relatie met hun ecosysteem en om ecologisch actief te worden in plaats van antropocentrisch passief. In het verleden maakte Helen deel uit van het oprichtersteam van het intersectionele feministische collectief PISSWIFE en van het interdisciplinaire performancecollectief Mot. Op dit moment is Helen onder andere writer-in-residence in het Vlaams-Nederlands huis voor cultuur en debat deBuren.

WORKSHOP

07.11.2024

Wat gebeurt er in de grond onder onze voeten? Welke wezens wonen en werken in de grond? En hoe kunnen we deze kruiers, microben en schimmels die in de grond leven leren kennen?

Kunstenaars Christine Hvidt en Špela Petrič richten zich op deze vragen in de workshop *Life Soil Labour Technology*. De workshop vindt plaats te midden van de tentoonstelling *Soil Life*. In deze tentoonstelling deelt Platform DIS in samenwerking met verschillende kunstenaars – waaronder Christine Hvidt – nieuwe manieren van leren, voelen, doen en regenereren met de bodem en het bodemleven.

Tijdens de workshop zullen deelnemers de complexe netwerken van wezens die in de grond leven en werken onder de loep nemen om een beter begrip te krijgen van de invloed van mensen op het bodemleven. Deelnemers worden uitgenodigd na te denken over hun relatie met de bodem waarmee ze leven door te ruiken aan de grond, te luisteren naar diens geluiden, gesprekken te voeren over tuin- en landbouw en te speculeren over de levens van de wezens die in onze bodem leven.

Špela Petrič (SL, 1980)

Špela Petrič is een Sloveense mediakunstenaar met een achtergrond in de natuurwetenschappen. In haar artistieke praktijk combineert ze biomedica-technieken met performativiteit waarmee ze relaties tussen verschillende (niet-menselijke) lichamen creëert. Deze relaties onthullen de fundamenteën van onze (bio)technologische samenlevingen en stemmen tegelijkertijd tot nadenken over alternatieven. Terwijl ze werkt aan een egalitair en kritisch discours tussen de professionele en publieke sfeer, probeert ze artistieke experimenten te visualiseren die relevante vragen oproepen voor de antropologie, psychologie en filosofie. Ze breidt haar artistieke onderzoek uit met kunst- en wetenschap workshops die gewijd zijn aan het informeren en sensibiliseren van het geïnteresseerde publiek, met name jongere generaties. Petrič heeft verschillende prijzen ontvangen, zoals de White Aphroid voor uitzonderlijke artistieke prestaties (Slovenië), de Bioart and Design Award (Nederland) en een Award of Distinction bij Prix Ars Electronica (Oostenrijk)

WORKSHOP

12.12.2024

Van Oldenbarneveltstraat 63A, Nijmegen

Voertaal: Nederlands

Hoe creëren we een taal die onze relatie met de bodem blootgeeft?

Op 12 december stond deze vraag centraal in de workshop *Mijn / Dijn* van schrijver Helen Weeres. Deze vindt plaats in de tentoonstelling *Soil Life*. In de tentoonstelling deelt Platform DIS in samenwerking met kunstenaars – waaronder Helen Weeres – nieuwe manieren van leren, voelen, doen en regenereren met de bodem en het bodemleven.

De naam van de workshop is afgeleid van het oud-Nederlandse spreekwoord 'het mijn en het dijn', oftewel: mijn bezit en jouw bezit.

Tegelijkertijd verwijst de titel naar het delven van grondstoffen uit de bodem: de mijnbouw. Het idee van grondbezit in combinatie met de mijnbouwgeschiedenis van omgeving Nijmegen waren het startpunt van Weeres' onderzoek naar de taal die we als mensen in Nederland gebruiken om de bodem te beschrijven. Een taal die volgens hen een oorsprong heeft in het bezit van en zeggenschap over de bodem waarmee we leven. In de workshop gaan deelnemers aan de hand van schrijf- en associatie-opdrachten collectief aan de slag met het genereren van een 'nieuwe' taal voor de bodem. Weeres draagt tussendoor voor uit hun onderzoek over bodembewustzijn.

Ervaring met schrijven of kennis van de bodem is niet vereist. Wel wordt verwacht dat iedere deelnemer een object meeneemt uit diens eigen leefomgeving dat symbool staat voor hun relatie met de bodem. Deze objecten zijn het uitgangspunt van de workshop.

2.3 Samenwerkingen

In 2024 heeft POST met veel verschillende partijen samengewerkt. Samenwerkingen vonden onder andere plaats in de context van onze activiteiten, externe activiteiten, ontwikkeltrajecten of in het kader van ketenvorming. Daardoor hebben sommige samenwerkingen geleid tot zichtbare resultaten. Andere waardevolle samenwerkingen vonden achter de schermen plaats (denk hierbij aan het ondersteunen van jonge kunstenaars in hun praktijk, of het samen optrekken met partijen in de lobby). In 2024 werken wij samen met onder andere: Uitnacht, Platform BK, Not Just a Collective, Mondriaan Fonds (i.h.k.v. Power Up), InsScience Film Festival, ArtEZ, Radboud Universiteit, Omstand, Plaatsmaken, BKN /

partners, BKA, Platform DIS, Binders, Keepers, Post Theater. Een aantal succesvolle voorbeelden van samenwerking:

De (openbare) lezing en workshop van Puck Verkade op ArtEZ;
Het Power Up programma van het Mondriaan Fonds dat wij faciliteerden;
Het organiseren van een programma met Platform BK om internationale studenten en kunstenaars in Nederland te ondersteunen.

2.4 Cultuureducatie

Vorig jaar kreeg het educatieprogramma een boost. Ons netwerk van scholen en (potentiële) samenwerkingspartners werd groter, we zetten meerdere lijntjes uit en hielden scholen en educatoren op de hoogte via een speciale educatie-nieuwsbrief (165 abonnees). Vorig jaar startten we een structurele samenwerking met het ROC in Nijmegen, dat per semester

zes workshops afneemt. In de workshop leren studenten hoe een curator een tentoonstelling samenstelt en gaan ze zelf als curator aan de slag. Ook steeg het aantal rondleidingen voor het middelbaar en hoger onderwijs. Zo ontvingen wij meermaals studenten van ArtEZ of de Radboud Universiteit.

3. PR en communicatie

In 2024 heeft POST 3685 bezoekers en deelnemers bereikt, dit is een afname ten opzichte van 2023. Hier is een duidelijke oorzaak voor. We namen minder vaak deel aan andere evenementen zoals festival. Ook werd de publiekstrekker Nijmeegse Kunstnacht in 2024 niet georganiseerd. Grootschalige evenementen zijn vaak de plekken die bezoekersaantallen een boost geven.

Na het afronden van ons programma in 2024, het ontvangen van de onderzoeksresultaten van *Strategies for the Future* en het betrekken van een nieuwe opdrachtnemer voor PR & marketing zijn wij momenteel plannen aan het maken om verbeteringen door te voeren ten opzichte van ons bereik. Hierin onderzoeken wij de rol van deelname aan externe evenementen in relatie tot ons publieksbereik.

Onze verhuizing naar het centrum van Arnhem begin 2025 heeft onze zichtbaarheid in de stad enorm verbeterd. We merken hierdoor nu al een flinke groei in bezoekers. Ook het digitale bereik van POST is aanzienlijk gestegen. Het aantal volgers is op alle sociale kanalen al in de inschrijvingen van onze nieuwsbrief gegroeid.

Ook zijn wij eind 2024 begonnen met een nieuw publieksonderzoek. In 2025 loopt het publieksonderzoek door. In het onderzoek vragen we onder andere hoe de bezoeker ons kent, of deze bekend is met beide locaties en feedback over de tentoonstelling.

Het feit dat een tentoonstelling van POST steeds vaker in Metropolis M in een dergelijk overzicht verschijnt (begin 2025 gebeurde dit ook twee keer), geeft aan dat de organisatie steeds beter in de kijker staat bij de landelijke pers en dat onze tentoonstellingen opvallen door hun relevantie en kwaliteit geeft aan dat POST inhoudelijk een groei doormaakt en een waardevolle bijdrage levert aan het nationale kunstveld. In 2024 werden tentoonstellingen van POST onder andere vermeld in Metropolis M, Mister Motley en de Witte Raaf.

4. Vooruitblik: 2025

Het jaar 2025 is voor POST echt het begin van een nieuw hoofdstuk. Met de vierjarige steun van het Mondriaan Fonds, Gemeente Arnhem en Gemeente Nijmegen, een nieuwe locatie in Arnhem, de actieve zoektocht naar een nieuwe locatie in Nijmegen en nieuwe teamleden en bestuursleden wil POST grote stappen zetten in haar programma, bereik en bedrijfsvoering. Wij zijn ervan overtuigd dat POST zich de komende jaren kan ontwikkelen tot een instellingen met een bovenregionale en/of (inter)nationale relevantie. 2025 is het jaar waarin wij veel zaken in de steigers gaan zetten om de juiste fundering te leggen voor deze ambities. Op naar een veelbelovende toekomst!

